

Ministerstvo vnitra

Odbor všeobecné správy
Oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

č.j.: VS-2685/835.3/2-2014

V Praze dne 5.8.2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podalN, nar. : Amerovo – Rusko, státní občan Ruska, trvale bytem 1 3, o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **t a k t o:**

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje.**

Odůvodnění

Na základě žádosti jmenovaného bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost byla podána prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 dne 30.12.2013, Ministerstvu vnitra byla doručena dne 21.2.2014. Žadatel je státním občanem Ruska. Na území České republiky se zdržuje od r. 1997, trvalý pobyt mu byl povolen dne 21.9.2006. Žadatel je ženatý od r. 1988 se státní občankou Ruska. Má zletilého syna, nar. 1989, který v r. 2013 nabyl české občanství. Dle písemného vyjádření manželky, tato o české občanství nežádá z důvodu, že má v Rusku nemovitý majetek a v případě, že by se stala českou občankou se obává diskriminace stran ruských úřadů v přístupu ke svému majetku.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 4.9.2014 o přerušení řízení dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu v souladu s § 47 správního řádu byl žadatel informován o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o občanství“), dále byl poučen o svých procesních právech dle §§ 33,36 a § 38 správního řádu. Zároveň byl vyzván k doložení dokladů v zájmu posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 a § 8 citovaného zákona, resp. pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Následně bylo řízení ve věci opakovaně přerušováno na základě usnesení Ministerstva vnitra ze dnů 12.12.2014, 5.1.2015, 16.4.2015 a 26.5.2015, převážně k jeho žádosti, odůvodněné tím, že na obstarání dokladů potřebuje více času nebo, že má jeho účetní dovolenou.

Ohledně pracovních aktivit území České republiky a zdrojů jeho příjmů se žadatel vyjádřil, že v době od r. 1997 do r. 2006 žil z úspor, nabytých z prodeje svého podniku a nemovitostí svých a jeho manželky v Rusku, své nemovitosti a podnik prodal v r. 1997 nejvýše za cca 1,200.000 USD. K výzvam Ministerstva vnitra žádné doklady k těmto finančním zdrojům nedoložil s tvrzením, že jimi již nedisponuje v době od října do listopadu 2006 byl osobou bez zdanitelných příjmů a od prosince

2006 je zaměstnán ve společnosti s.r.o. jako administrativní pracovník, jak bylo zjištěno z registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) a pracovní smlouvy s dodatky, včetně potvrzení zaměstnavatele. Dle pracovní smlouvy činil jeho plat 20.000,- Kč, a podle dodatků k pracovní smlouvě byla mzda snížena od dubna 2007 na částku 8.000,- Kč, od května 2007 na 4.000,- Kč a od srpna 2013 zvýšena na částku 4.250,- Kč hrubého měsíčně, kterou dle potvrzení zaměstnavatele pobírá dosud s tím, že je zaměstnán na poloviční pracovní úvazek. Předmětná společnost byla žadatelem a jeho manželkou založena v r. 1997, žadatel je jejím jednatelem a s manželkou jsou jejími vlastníky. Společnost v r. 2012 hospodařila se ztrátou 33.215,- Kč, v r. 2013 dosáhla zisku 581,- Kč a v r. 2014 znovu dosáhla záporného výsledku 11.405,- Kč. Vůči finančnímu úřadu, VZP ani správě sociálního zabezpečení nemá nedoplatků. Posledně uvedené skutečnosti byly doloženy výpisem z obchodního rejstříku, daňovými přiznáními a potvrzeními jmenovaných subjektů o bezdlužnosti této právnické osoby. Žadatel dodal, že kromě příjmů ze zaměstnání stále disponuje úsporami uvedenými výše, k čemuž doložil potvrzení Raiffeisenbank, a.s. o zůstatku na jeho účtech ke dni 16.6.2015 v částce 14.105,09 USD a v částce 238.981,40 Kč, a dále vykonával příležitostná zaměstnání v Rusku, ohledně kterých již nemá žádné doklady. K příjmům rodiny doložil též potvrzení společnosti s.r.o., u níž je zaměstnána i jeho manželka s hrubou měsíční mzdou 2.500,- Kč. Za sebe a členy své rodiny (manželka, syn) doložil čestná prohlášení o tom, že nečerpaly v České republice sociální dávky.

Z dokladů VZP, konkr. potvrzení, registračních údajů i vyúčtování pojistného dále vyplynulo, že je žadatel účasten veřejného zdravotního pojištění od data povolení trvalého pobytu a vůči pojišťovně nemá žádné dlužné částky, když pojistné odvádí jeho zaměstnavatel. Dalšími potvrzeními finančního úřadu a správy sociálního zabezpečení je konstatována žadatelova bezdlužnost.

Ohledně svého bydlení na výše uvedené adrese doložil výpis z katastru nemovitostí, smlouvu o převodu vlastnictví jednotky z r. 2007 a smlouvu o poskytnutí hypotečního úvěru, podle kterých je vlastníkem bytu koupeného v r. 2007 za částku 3,627.558,- Kč, hrazenou v převážné výši úvěrem v částce 3,264.802,- Kč. Podle úvěrové smlouvy činí měsíční splátky cca 16.000,- Kč.

Ke svým zahraničním cestám se žadatel vyjádřil, že do r. 2012 v rámci dovolené cestoval do Itálie, Rakouska, Lucemburska, a dále krátkodobě do Ruska a Běloruska, a od r. 2012 cestoval opakovaně do Ruska a Běloruska, a jednou na Kypr, jednalo se jen o několikadenní pobyty.

Ve své žádosti o udělení českého občanství žadatel uvedl, že nikdy a nikde nebyl vyšetřován a odsouzen pro trestnou činnost a nikdy s ním nebylo vedeno trestní řízení. Ze stanoviska cizinecké policie však Ministerstvo vnitra zjistilo, že byl v r. 2011 v České republice odsouzen. K výzvě Ministerstva vnitra žadatel doložil trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 2.6.2011, sp. zn. 8T 143/2011, který nabyl právní moci dne 28.6.2011, podle kterého byl odsouzen pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v délce 16 měsíců, a dále k trestu zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 16 měsíců. Dále doložil usnesení téhož soudu z 23.4.2013 o tom, že se ohledně uloženého trestu odnětí svobody ve zkušební době osvědčil. Dalším usnesením téhož soudu z 16.5.2012, s právní mocí z 26.5.2012, bylo upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti na zkušební dobu 1 roku. Na základě dále doloženého rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 12.6.2012, s právní mocí ze dne 13.6.2012, bylo žadateli vráceno řidičské oprávnění.

Žadatel splňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o občanství, když mu byl povolen trvalý pobyt dne 21.9.2006 a žádost o udělení českého občanství podal dne 30.12.2013, přičemž nebylo zjištěno, že by se v České republice minimálně za posledních pět let ke dni podání žádosti převážně nezdržoval.

Dále splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o občanství, neb z výpisu z rejstříku trestů ze dne 16.4.2015 bylo zjištěno, že v něm nemá žádný záznam, resp. s ohledem na jeho výše popsané odsouzení se na žadatele hledí, jakoby odsouzen nebyl.

Žadatel před Úřadem městské části Praha 5 prokázal znalost českého jazyka, v důsledku čehož splňuje další podmínku, stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o občanství.

Žadatel splňuje i podmínku plnění povinností vyplývajících z právních předpisů na úseku pobytového režimu cizinců, veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, daní, odvodů a poplatků, stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o občanství, neboť u žadatele nebylo zjištěno porušování povinností v těchto oblastech.

Přestože žadatel podmínky pro udělení státního občanství České republiky uvedené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d), a e) zákona o občanství splňuje, dospělo Ministerstvo vnitra po zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí k závěru, že žádosti jmenovaného o udělení českého státního občanství nevyhoví. V souladu s platnou a účinnou právní úpravou nabývání státního občanství České republiky provedenou zákonem o občanství, nemusí být žadateli o udělení českého občanství vyhověno ani za předpokladu, že všechny zákonné podmínky splňuje. Jejich splnění je pouze základním předpokladem pro vyhovění žádosti. Rozhodnutí o přijetí do státního svazku patří do sféry správního uvážení Ministerstva vnitra, jemuž je tato pravomoc svěřena. Zákon o občanství nezakotvuje právní nárok na udělení státního občanství České republiky. Takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, k níž Česká republika přistoupila, ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Ministerstvo vnitra v rámci správního uvážení především hodnotilo, že žadatel vůči Ministerstvu vnitra nevystupoval transparentně, pokud na jedné straně tvrdil, že nikdy proti němu nebylo vedeno trestní řízení, ač byl v relativně nedávné době odsouzen pro výše popsanou trestnou činnost, kterou Ministerstvo vnitra zjistilo až z informace cizinecké policie a následně vyžádaných soudních rozhodnutí. Žadatel zůstal pro Ministerstvo vnitra nečitelný i ohledně zdrojů svých příjmů, pokud toliko prokázal své příjmy a příjmy své manželky plynoucí jim ze zaměstnaneckého poměru u společnosti _____ s.r.o., žadateli od r. 2006 a jeho manželce od r. 2008, jejichž souhrnná výše aktuálně dosahuje 6.750,- Kč hrubého za měsíc, a dále prostředky na bankovních účtech k datu 16.6.2015, čímž zůstalo otevřenou otázkou z jakých prostředků žadatel uhrazoval minimálně životní náklady své a své rodiny od r. 1997, kdy přicestoval do České republiky, nebo z jakých prostředků uhradil rozdíl mezi poskytnutým úvěrem a kupní cenou na byt či z jakých prostředků hradil úvěrové splátky. Ačkoli žadatel opakovaně žádal o prodloužení lhůty za účelem dodání požadovaných dokladů, ty, jež by prokazovaly veškeré zdroje jeho prostředků, resp. jeho rodiny, nakonec nedoložil a

svým posledním vyjádřením toliko uvedl, že žádnými doklady o prodeji podniku a nemovitostí v Rusku či smlouvami o pracích jím vykonávaných v Rusku nedisponuje.

Pro výše popsané skutečnosti bylo Ministerstvem vnitra rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra prostřednictvím oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Donika Shametiová
referent společné státní správy a samosprávy

